

Kramérusowy
Čís. f. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1790.

Čís. 5.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 30 Ledna.

Wálečný Příběhové. Dworská Zpráva, List druhý.

Ke konci měsíce prosince Turcy zmocnili se mostu na řece Tymoku, a v počtu 150 mužů na naše v Bukowině stogicy strážce vyrazili, a je zabili. W málo hodinách nato nepřátelé zrostli v veliký počet, tak že naše strážce y z Megotjna a Bakowce vstoupiti a nazpátek táhnouti musily.

Šak mile Obrssilaytnant Lipray od Jana Palsowského tmu, který w Bladowě leží, o tom zvěděl, w tu chvíli s dvěma dywizyemi husarů k tak řečenému místu Persa Palanka vytáhl, a hleď del wisse w pořádek wvesti, y se náležitě

zachystati, kdyby snad nepřátelé na Bladowu vmysl měli.

Napřed vyslaný Major Branzwacký zaslal zprávu nazpátek, že oněch Turků, kterých wede Bratt Orfowského Bassy a známý Bára Mustafa, aspoň 2 tisíce býti může, a že oni, čekajíce na větší počet lidu z Widina, Orfowskému lidu, genž velikau bídu trpí, na pomoc přispěti chtějí.

Obrssilaytnant Lipray w rychlosti poslal Panu polnímu Maršalkovi Lortnantowi Grabeři z Wartenleben, žádaje ho o lid na pomoc. Mezy tím časem, kdyz pomocný lid táhl, Major

Braz

Branowacký, který wyslán byl wrch, též stranu okolo Orsowy a hradu Alžběty osaditi, několikrát od Turků byl přepazdnut, wssak ale nikdy žádné ztráty neztrpěl; y také w tom času k Panu Liptaymu dwa Turcy wysláni byli s tjm přednessením, aby on Bladowy Turkům postaupil.

Mezy tjm nepřátelský lid esýlil se na 5 tisíc mužů, kterjžto z Widjna přitáhli. Obrsselaytnant Liptay wida, že nepřátel přibýwa, a žeby geg z položení geho wytisknauti mohli, vmjnil na ně autoť učiniti. Dne 5 toho měsíce wysdal se na cestu s čtyřmi patallony pěchoty a s negakým počtem husarů, a přitáhl na wrch 3 hodiny cesty před tak řečenau Persa Palankau, kdež do půlnocy msskal. Odtud wyslal husary napřed pod zpráwau Rytmistra Sarwasssi od Prdedských, kterjžby Turkům cestu zasmezyli.

Rytmistr Sarwasssi ledwa se hnul z swého místa, as tisíc spahů wyrčilo se naň, za kterýmiž gessťe mnohém wěssji počet pěchoty táhl. Pan Rytmistr widěl syce, že nepřátelé nad něho daleko sylněgssji gsau w počtu, předce wssak nezchtěl gím wstaupiti, nebo se obáwal, že by pěchota, ktera gessťe zpátkem byla, strz geho causánj na cestě welice zemdlela, a nepřátelům tjm lepssji příležitost k dorážení se učinila. On tedy postavil se nepřátelům na odpor, a bogowal proti nim tak hrdivssky, že oni po tuhém odporu skutečně zpátkem causnauti, a narůžno se rozrazyti musyli. Mezy tjr sebrali swau sylu nanowo, a podrně na nasse husary wyrazyli.

Nato vdatný Rytmistr Sarwasssi přiwzal gessťe něco husarů na pomoc, a wrazil do nepiárel newyprawenau mocy. Oni postavili se na odpor wclmi zmužile, a bogugjee proti nassim, wydrželi za celé dvě hodiny, až poslez když nasse pěchota přissla husarům na pomoc, tu teprw prchli Turcy, a během wřkali až na přiwssj za Megotjnem, kdež se opět zastawili. Pan Rytmistr nehnal se za nimi; on očekáwal, dokudby kusů na pomoc neobdržel, a pak opět pustil se za nepřátely, kterjž y hned opustiwssse wrch, wřkali až do Bakowce, a tam se počiwssťe shromáždili.

Alle y tu neměli žádného zadržení, nebo nássi pustili se za nimi, a zabnali ge až přes řeku Tymok. Nato nássi hned celau tu stranu lidem osadili, tak aby Turcy té kraginy nikde hubiti nemohli. Wssak ale oni nanowo se sebrali, a dostawssse lid na pomoc z tak řečeného místa Preğowe, opět wrátili se nazpátek, a gessťe gednau na nasse učiniti autoť pokusyti se chtěli. Nicméně nassim wje odolati nemohli; a poslez jeničaři, kterěž spahowé opustili, přissedssse na zmatek, za Megotjnem mezy husté rákosy zalezti a tam se rozchowati musyli.

Pan Obrsselaytnant Liptay, který Rytmistrowi Sarwasssimu newwěssji chwálu dáwa, z ohledu tohoto dobrého chowánj ustanowen gest za Obrssťa. — Ostatně strany toho přiběhu dalssj zpráwa se očekáwa.

Saukromné wogenssťe Zpráwy.

Od předesslého ryhodne roznessená powěst strany nepřátelstwa, gessťo (prý) mezy

mezy nassim cysarstým a královským dworem vzniklo, opět povstala, a politickým konviciím nic hrubě víc mozku nemá, než gedině ta zpráva, která (prý) z Wioně přišla, že totiž náš cysarstý dwor rychlého posla do Berlina vyslal, a podle něho poslední rozmyslenj Pruského dwora očekává. V také oni nemalo nad tím své hlavy krutějí, pravice, pokud nám z gakešy giné strany wogna nenastává, proč medle potřebj třikrát sto tisíc lidu nanowo sebrati? Turcy škoceni, a Turecké hranice dobře již nassim lidem osazeny gsau, tak že není lze pomysliti, aby tam ještě tak náramného počtu lidu zapotřebj bylo. Pravějí dále: Wíme též, že Pruský dwor na dvě léta spíží zakládá; k čemu tedy takové připrawy sněrují? — Tak mluvějí napořád politický konvici, a my — očekáváme, dokud se řeč w skutek newvede. —

Od předestlého týhodne y ta pozvěst se změnila, že (prý) náš starý Kef Landon, a ne polnj Maršalek hrabě Lascey, Českau armádu pod swau zprázawau mjeti bude; a Sasowé, o nichž prvé mluweno, že se chci k Pruskému dworu přirazyti, že neutral zůstanau, a chčějí (prý) proti tomu dworu býti, kterýby prwnj w gich zemi nepřátelstwo prowodil. — Též tuto očekáváme, až se řeč w skutek wvede.

Co se tkne již obvyklé Turecké wálky, my zůstáváme při nassj staré písni, že totiž ona y tohoto ještě roku swým počatým během pūgde, tak aby swého vloženeho cyle dosšla; a náš Pan Dopisowatel trošičce se, že nám letošního roku z Konstantynopole dopisowati

bude; mnoho štěstj na cestu! my budem wssudy za ním nasse České Nowiny odsýlati, tak aby y Turectj Slowané aspoň kdysy co o nassem slawném Českém královstwj slychali.

K potwizenj nasseho neomylného domněnj strany Turecké wálky následující list z Jasy psaný na den 4 ledna slaužiti může. W něm se prawj: "Česlému swětu w gistotě řícy můžeme, že třetj wálečné tažení proti Tureckému dworu gest newyhnutedlné. Nesnesytelndá hrdošt Tureckého národu, ač bez toho strz wsseliké nestastné přibody dosti snižen gest, a wysokomyssná slowa, kterýmiž slawný Knjze Potemkyn mluwj, nedopausstějí ničeho giného mysliti, než že tak snadné ani tak brzy k narownánj nepřigde. Necht žádný nemysli, že snad Kays: Effendy, Turecký Minystr, pro to do Jasy přigel, aby s prospěchem sgerdnocených cysarstých dworů strany pozkože gednal, aneb že mluwj tak, gakež by na deputyrowaného přináleželo. On hned při prwnjm rozmlawánj newyšssimu Ruskému Wůdcy Knjžeti Poremkynowi řekl, že gménem swého neymocnějšího nepřemožitedlného Cysaře přichází oznámiti gemu, že geho Welebnostj nikterak ten vmysl není Břestanstwo docela zahladiti, aniž také meze Turecké říše rozšřiti, nybrž že on, Turecký Minystr, poručeno má k dobrému cysarstého Ruského a cysarstého Kakaustého dwora, wssak bez slody a wgmj Tureckého dwora, pokog obětowati y zawřiti; a pokudby toho lze nebylo vgeřdnati, tedy že newyšssi Sultán tomu chce, aby wálka s newětšm násyljm wedena byla, a syce s násyljm takowým,

gaféhož poruč nepřátelě Tureckého dwor-
ra nezakusyli. Rnjze Potemkyn odpo-
wěděl na to: "Pan Minystr Turecké-
ho dwora nepochybne wědětí bude, co
za země nepřemožitelnj Ottomanowě
lonského 1789 roku ztratili; není tedy
pomyslenj, aby sgednocenj cysářstwj dwor-
rowe tak mnoho wybogowaných zemj
opět postaupili, gakž snad neywyššj Sul-
tán předpisowati chce. Dále řekl: Necht
raděgi Turecký dwur těch zpupných a
hrdých řečí zanechá, žeby nepřemožitel-
ný byl, a ať raděgi se vpamatuje, že
geg tolikeronásobně welmi nešťastně přj-
hody welice snížily. Wj se také, že Tur-
ecká dworská rada, neb Dýwan, magic
rozuměnj s Engličany, Hollendery, tež
s ginými mocnostmi, proti sgednoceným
cysářským dworům gedná; necht ale
přitom pomysli, že wstězossawným dwor-
ům při tak znamenitém prospěssnstwj,
gakž nyní w rukau magj, ani hlawnj-
ho města Konstantynopole za cjl swého
předsewzetj sobě wložiti za těžko nebude.
Poslez Rnjze Potemkyn připomenul Tur-
eckému Minystru Rais-Effendowi,
by neywyššjmu Sultánowi, swému Pá-
nu, psal, že genu potřebj není, aby
tak welikan autrpnost nad Břestany měl,
nybrž aby on gen sám, gakžkoli geho
moc, syla a náklad stačj, třetjmu wá-
lečnému taženj se chystal."

Tato teď připomenutá zpráva gest
glistotná, a to neywjce proto, poně-
wadž y ginj listowě z Jasy, kterj o ně-
kolik dnj pozděgi k nám doběhli, totež
wyprawugj, a nadto dohládagi, že le-
rossniho aspoň roku na zawřenj pokoge
ani není pomyslenj.

Tento w známost wwezený list z
Jasy gestě také připomjná, že swodoz-
dná Polská obec, magic posylu od kráz-
lowského Pruského dwora, wálku proti
Ruskému dworu počti chce. Nyněgi
stow polityckých důležitosti gest k welic-
kému powáženj, nebo tak se zdá, že se
celá Ewropa zbraně chopiti chce: buď
Brálowě táhnau proti Brálům, aneb
poddanj proti swým zemským Panům.

Gak z listu psaných na den 18 le-
dna, kterj přicházegj z Salicy, zname-
náme, tam se dosawad nic newj, w
gakých důležitostech dworowě, totiž náš
cysářský a král. Pruský, pozůstawagi;
gediné tjj listowé prawj, že tam nesčj-
sně množstwj forců rozličného obilj pro
armádu rozepsáno gest, tak že mnohý
frag několik tisyc forců odváděti musý.

W nassich předessných postowstých
Kowinách w krátkosti sme připomenuli,
že Obrssilaytnant, a nyní giž Obrst, Li-
ptay, Turky nedaleko Bladowy na hlavu
porazyl, a 400 gich pobil. Teto naši
sankromně zpráwy dworská zpráva
(gakž wyšse znáti) potwordila; gediné
že tato zpráva počtu zbitych Turků nez-
doložila. Od toho času opět sme dosta-
li list, w kterémž tjj příběh podo-
tknut gest, a potwzuge, že skutečně náš
dosti strowný haufec 7 tisyc Turků za-
hual, a 400 z nich pobil. W tomto
poslednjm listu gestě se prawj: "Těchto
7 tisyc Turků byli (prý) sami dobro-
wolnjcy, genž o swé wlastnj wůli Or-
sowským Turkům prach a potrawu do-
westi, y ginák swau rukau ku pomocy
byti chtěli. Každý z nich prwe dostal
50 zlatých hotových peněz, a nadto
jim bylo slibeno, pokud toto předse-
wzeti